

SYLABUS PRZEDMIOTU/MODUŁU ZAJĘĆ NA STUDIACH WYŻSZYCH

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim Język techniczny i naukowy w komunikacji specjalistycznej Technical and Scientific Language in Specialist Communication
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i niemiecki
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Germańskiej
5.	Kod przedmiotu/modułu
6.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub do wyboru</i>) Przedmiot obowiązkowy do specjalności: Język niemiecki w komunikacji specjalistycznej
7.	Kierunek studiów (specjalność/specjalizacja) Kierunek filologia germańska/specjalność Język niemiecki w komunikacji specjalistycznej
8.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) II stopień
9.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I rok
10.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) Letni
11.	Forma zajęć i liczba godzin Ćwiczenia, 30 godz. Metody uczenia się: praca w grupach, praca z tekstem, dyskusja
12.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Edyta Błachut, dr hab.
13.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu poziom biegłości w języku niemieckim C1; podstawowa wiedza z zakresu językoznawstwa ogólnego oraz gramatyki języka niemieckiego i polskiego; w zakresie umiejętności rozpoznawanie różnych typów tekstów oraz rozpoznawanie i analizowanie zjawisk językowych; w zakresie kompetencji społecznych świadomość roli języka w komunikacji społecznej, świadomość konieczności właściwego doboru środków językowych do tworzenia tekstów względem konkretnej (różnej) sytuacji komunikacyjnej
14.	Cele przedmiotu

	<p>Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy, która umożliwi im doskonalenie, podwyższenie lub poprawienie własnych kompetencji językowych w obszarze gramatyki i leksyki języka niemieckiego, ze szczególnym uwzględnieniem terminologii specjalistycznej i struktur gramatycznych właściwych wybranym typom tekstów; uwrażliwi na poprawne, precyzyjne i staranne wykorzystywanie odpowiednich struktur językowych w konkretnych sytuacjach komunikacyjnych; rozwinie lub pogłębi umiejętności rozpoznawania i interpretowania oraz tworzenia własnych tekstów adekwatnie do celu, funkcji tekstu i konkretnej sytuacji komunikacyjnej.</p>	
15.	<p>Treści programowe</p> <p>Program zajęć przewiduje wprowadzenie teoretyczne z zakresu lingwistyki tekstu, pracę indywidualną i w niewielkich grupach z wybranymi tekstami użytkowymi i naukowymi według schematu a) interpretacja i analiza tekstu (kto tekst tworzy, kto jest odbiorcą, w jakim celu tekst powstaje, jego funkcja, struktura i środki językowe właściwe dla danego typu tekstu), b) redagowanie wzorcowego tekstu. Plan szczegółowy:</p> <p>1-2: wprowadzenie do przedmiotu (cel, metoda), zapoznanie się z literaturą (prace teoretyczne, słowniki, podręczniki), wprowadzenie do lingwistyki tekstu z ukierunkowaniem na teksty specjalistyczne (m.in. podstawowe terminy, gatunki tekstów, cele komunikacyjne, funkcje tekstów, struktura tekstów, typy argumentacji, środki językowe).</p> <p>3-4: różne rodzaje tekstów z obszaru ubezpieczeń komunikacyjnych (analiza tekstów autentycznych, tworzenie tekstów wzorcowych), ćwiczenia leksykalne z danego obszaru tematycznego</p> <p>5-6: instrukcje obsługi, ćwiczenia gramatyczno-leksykalne (nominalizacja, połączenia werbo-nominalne, strona bierna, inne struktury bezosobowe)</p> <p>7-8: regulamin(y) (analiza tekstów autentycznych, tworzenie tekstów wzorcowych), ćwiczenia leksykalne i gramatyczne uwzględniające cele pragmatyczne takie jak nakazywanie, zakazywanie, zezwalanie / czasowniki modalne, struktury bezosobowe.</p> <p>9-10: różne teksty recenzyjne (z obszaru nauki i kultury), analiza tekstów autentycznych, tworzenie tekstów wzorcowych, ćwiczenie struktur referujących i oceniających.</p> <p>11-12: tekst/artkuł naukowy/dokument (z różnych dyscyplin naukowych), analiza pod kątem kompozycji tekstu, sposobu przytaczania cudzych poglądów i referowania, odpowiedzialności i wiarygodności (formy osobowe i bezosobowe), zestawienie typowych sformułowań używanych w tekstach naukowych (wprowadzenie, argumentacja, wnioskowanie, podsumowanie).</p> <p>13-14: praca zaliczeniowa/dyplomowa (filologiczna), uwzględnienie układu logicznego części/rozdziałów i zawartości merytorycznej odpowiednio do wybranego tematu, sposoby cytowania, tworzenia przypisów, tworzenie spisu literatury, typowe sformułowania. Tworzenie konspektu pracy.</p> <p>15: uwagi końcowe, podsumowanie, zaliczenie przedmiotu</p>	
16.	<p>Zakładane efekty uczenia się</p> <p>Wiedza:</p> <p>- Student ma pogłębioną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa (w szczególności germanistycznego) w systemie nauk humanistycznych oraz o specyfice przedmiotowej i metodologicznej badań nad językiem; zna podstawowe narzędzia i metody opisu zjawisk językowych; potrafi swoją wiedzę rozwijać i stosować w działalności praktycznej</p>	<p>Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się</p> <p>K_W01+++</p>

<p>(zawodowej), m.in. w konfrontacji z różnymi językami specjalistycznymi. Zna tendencje rozwojowe dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek studiów <i>filologia germańska</i>.</p> <p>- Ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu językoznawstwa ogólnego i germanistycznego, lingwistyki tekstu oraz komunikacji specjalistycznej. Ma uporządkowaną wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych ustaleniach w zakresie językoznawstwa tekstowego i badań nad językami specjalistycznymi.</p> <p>- Ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową o gatunkach tekstu w obszarze komunikacji specjalistycznej oraz na temat stylowego i gatunkowego zróżnicowania języka w zależności od gatunku tekstu.</p> <p>- Zna i rozumie ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanych z kierunkiem studiów. Zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.</p> <p>Umiejętności:</p> <p>- Student potrafi dokonać pogłębionej analizy zjawisk językowych w zakresie wybranej tematyki (m.in. identyfikować różne gatunki tekstów, odpowiednio je zinterpretować i samodzielnie redagować własne, poprawnie pod względem gramatycznym i stylistycznym), odwołując się do konkretnych metod opisu języka, tak aby tworzone teksty pozwalały uzyskać zaplanowany cel komunikacyjny; potrafi używać przy tym odpowiedniej specjalistycznej terminologii stosowanej w studiowanym języku oraz w języku polskim.</p> <p>- Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z zakresu językoznawstwa ogólnego i tekstowego oraz komunikacji specjalistycznej z różnych źródeł (m.in. opracowań encyklopedycznych, podręczników, monografii, artykułów naukowych, słowników specjalistycznych i gramatyk) oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy; potrafi zdobyć wiedzę z różnych dyscyplin humanistycznych i stosować ją w nowych sytuacjach komunikacyjnych; potrafi znaleźć odniesienia do dziedzin z pogranicza filologii i humanistyki oraz wykorzystać odnośną wiedzę i spostrzeżenia do celów analitycznych i interpretacyjnych w zakresie komunikacji specjalistycznej (m.in. posługiwania się mówionymi i pisanymi tekstami użytkowymi i naukowymi). Innowacyjnie wykonuje zadania w nieprzewidywalnych warunkach.</p> <p>- Potrafi samodzielnie pogłębiać uzyskaną wiedzę; potrafi celowo i skutecznie zastosować w sytuacjach praktycznych (zawodowych) zdobyte umiejętności komunikowania się; potrafi efektywnie dostosować i modyfikować wiedzę na temat komunikacji specjalistycznej i dostosować zdobyte umiejętności do potrzeb zawodowych (potrafi właściwie rozpoznać, formułować i analizować problemy oraz dostosowywać rozwiązania adekwatnie do sytuacji</p>	<p>K_W02+++</p> <p>K_W04+++</p> <p>K_W06+++</p> <p>K_U05+++</p> <p>K_U09+++</p> <p>K_U10+++</p>
--	---

	<p>komunikacyjnej; potrafi rozwiązywać zadania o charakterze praktycznym).</p> <p>- Potrafi odpowiednio dobrać i wykorzystać właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne. W razie potrzeby potrafi przystosować istniejące lub opracować nowe metody i narzędzia.</p> <p>- Potrafi gospodarować czasem i realizować w wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania; potrafi dokonać wyboru optymalnego rozwiązania i skutecznie przekonać do swoich racji; jest odpowiedzialny za wyniki uzyskane w pracy zespołowej.</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>- Student jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznaje znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, w tym w zakresie komunikacji specjalistycznej.</p> <p>- Ma świadomość znaczenia zasad etyki zawodowej i uczciwości intelektualnej w działaniach własnych i innych osób; postępuje zgodnie z tymi zasadami i jest gotów, aby je rozwijać.</p> <p>- Ma pogłębioną świadomość znaczenia nauk humanistycznych dla utrzymania i rozwoju więzi społecznej na różnych poziomach; jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, interesu publicznego.</p>	<p>K_U11+++</p> <p>K_U15+++</p> <p>K_K01+++</p> <p>K_K03+++</p> <p>K_K04+++</p>
17.	<p>Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>)</p> <p>Bredel, Ursula / Maaß, Christiane (2016): Ratgeber Leichte Sprache, Berlin.</p> <p>Bredel, Ursula / Maaß, Christiane (2016): Arbeitsbuch Leichte Sprache, Berlin.</p> <p>Brinker, Klaus / Cölfen, Hermann / Pappert, Steffen (2014): Linguistische Textanalyse: Eine Einführung in Grundbegriffe und Methoden (Grundlagen der Germanistik (GrG), Band 29), Berlin.</p> <p>Esselborn-Krumbiegel, Helga (2017): Richtig wissenschaftlich schreiben. Wissenschaftssprache in Regeln und Übungen, Schöningh.</p> <p>Graefen Gabriele / Melanie Moll, Melanie (2011): Wissenschaftssprache Deutsch: lesen – verstehen – schreiben, Ein Lehr- und Arbeitsbuch, Frankfurt a.M.</p> <p>Maaß, Christiane (2015): Leichte Sprache. Das Regelbuch, Münster et al.</p> <p>Mroczynski, Robert (2014): Gesprächslinguistik. Eine Einführung (Narr Studienbücher), Tübingen.</p>	
18.	<p>Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się:</p> <p>K_W01, K_W02, K_W04, K_W06 – przygotowanie wystąpienia ustnego (grupowego lub indywidualnego), udział w dyskusji</p> <p>K_U05, K_U09, K_U10, K_U11, K_U15 – analiza ustna autentycznego tekstu pisanego (praca zespołowa), redagowanie wzorcowego tekstu podczas zajęć (praca zespołowa) oraz jako zadanie domowe (praca indywidualna), krytyczna ocena redagowanych tekstów (praca zespołowa)</p> <p>K_K01, K_K03, K_K04 – udział w dyskusji, końcowa praca socjalna</p>	

19.	<p>Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu:</p> <p>Podczas zajęć ciągłej ocenie podlegają wystąpienia ustne (indywidualne oraz grupowe), udział w dyskusji, przygotowanie do zajęć oraz postępy w zakresie tematyki zajęć. Wymagana jest regularna obecność na zajęciach, nie jest ona jednak elementem oceny końcowej, a jedynie informacją na temat zrealizowanych przez studenta obszarów tematycznych. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zredagowanie sześciu tekstów (grupowo lub indywidualnie) do wszystkich sześciu obszarów tematycznych, omawianych podczas zajęć. Sześć ocen w skali od 2-5 składa się na ocenę końcową.</p>	
20.	Nakład pracy studenta	
	forma działań studenta	liczba godzin na realizację działań
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych) np.: - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie wystąpień/projektów:	20 20 20
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3